

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTI/KĀ/ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNAK KOPS
1950. GADA 29. MARTA
Nr. 62 (5756)
26.
MAIJS
CETURTDIENA,
1988. GADS
Maksa 3 kap.

SAGAI DOT PSKP XIX VISSAVIENĪBAS KONFERENCI

Delegātu kandidāti

Rajona partijas pirmorganizācijas un darba kolektīvos pagājušajā nedēļā un šīs nedēļas sākumā turpinājās PSKP XIX Vissavienības konferences delegātu kandidātu apspriešana. Kolhozagrofīrmas «Krasnij Oktjabrj», kolhoza «Rīts» un vairāku citu partijas pirmorganizāciju komunisti atbalstīja Kirova kolhoza PSKP biedru priekšlikumu izvirzīt par partijas XIX Vissavienības konferences delegātu kandidāti Stabulnieku ciema Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāju Moniku Litauneci.

Pirmdien jautājumu par partijas konferences delegātu kandidātu izvirzīšanu apsprieda kolhoza «Sarkanā aasma» komunisti. Viņi par konferences delegātu kandidātu ieteica saimniecības valdes priekšsēdētāju Pēteri Vesorovu. Viņš ir vadījis Preiļu elektrotīklu rajonu, pēc tam strādāja partijas rajona komitejas aparatā (bija rūpniecības un transporta nodaļas un organizatoriskā darba nodaļas vadītājs), nu jau vairākus gadus sekmīgi veic kolhoza valdes priekšsēdētāja pienākumus.

Otrdien notika sapulce Preiļu rajona sadzīves pakalpojumu kombinātā. Kombināta partijas pirmorganizācija un darba kolektīvs ierosināja izvirzīt par PSKP XIX Vissavienības konferences delegātu kandidātu republikas Ministru Padomes priekšsēdētāja pirmo vietnieku, Latvijas PSR Augstākās Padomes deputātu Robertu Praudi.

Aizvakar jautājums par partijas XIX Vissavienības konferences delegātu kandidātu tika izskatīts arī rajona patērētāju biedrību savienībā notikušajā sapulcē. Tās dalībnieki nolēma atbalstīt sadzīves pakalpojumu kombināta komunistu priekšlikumu par Latvijas PSR Ministru Padomes priekšsēdētāja pirmo vietnieku Roberta Praudes izvirzīšanu par partijas XIX Vissavienības konferences delegātu kandidātu.

Nemot vērā delegātu kandidātu apspriešanas rezultātus, Latvijas KP Centrālajai Komitejai izskatīšanai iesniegtas M. Litaunieces un R. Praudes kandidatūras.

Uzticēts deputātam

Intervija ar PSKP XIX Vissavienības konferences delegātu kandidāti, Latvijas PSR Augstākās Padomes deputāti, Stabulnieku ciema Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāju MONIKU LITAUNECI

— 23. maijā notika PSKP CK plēnums, kurā apsprieda tēzu projektu partijas XIX Vissavienības konferencei. Plēnumā tika runāts arī par nepieciešamību nostiprināt padomes, celt to lomu un autoritāti. Īpaši — vietējo padomju darba efektivitāti. Vārdu sakot, atgriezties pie leņiniskā lozunga «Visu varu padomēm!» tā sākotnējā nozīmē. Jo Leņins bija iecerējis padomes kā pilntiesīgus tautvaldības orgānus. Kāpēc padomes par tiem nav kļuvas?

M. LITAUNECI: — Grūti pateikt, kad īsti padomes «pazaudēja» varu. Acīmredzot, tas notika pakāpeniski. Ir pieņemts daudz lēmumu par padomju patstāvības palielināšanu, diemžēl tie nav īstenoti. Kāds tam iemesls? Domāju: iemesli ir vairāki.

Vispirms — padomju funkcijas uzņēmās veikt gan partijas, gan saimnieciskie orgāni, kuri nodarbojās ar visu un visu vietā. Bet rezultātā — īsti ne ar ko. Tāpēc uzskatu, ka pienācis laiks atbrīvot padomes no sīkas aizbildniecības, panākt, lai tām būtu vara nevis uz papīra, bet gan īstenībā.

Tomēr galvenais, manuprāt, ir pavisam kas cits. Proti, jāsāk ar vēlēšanu sistēmu, kura, kā tagad redzam un saprotam, kapitāli jāpārkrāto.

— Jūs domājat, ka jāatsakās no praksē iesūtojušās vēlēšanu sistēmas, kad padomju sastāvu veido ar pavēli «no augšas». Citādi sakot, padomes sastāvā jāievēlē tik un tik komunistu, bezpartijisko, sieviešu, mehānicu un tā tālāk...

M. LITAUNECI: — Ne tikai to. Nu saki, kas tās par vēlēšanām, ja biļetenā aizklātai balsošanai ierakstīts tikai viena kandidāta uzvārds? Cilvēkam nav nekādas izvēles. Pārkrātošana mūsu vēlēšanu sistēmā jāsāk ar deputātu kandidātu izvirzīšanas pilnveidošanu. Kāpēc kolektīvs izvirza un apspriež tikai vienu kandidāturu? Lai pēc tam izvirza arī vienu, taču publiski nepieciešams apspriest vairāku cilvēku kandidatūras. Nav arī noslēpums, ka agrāk par deputātu kandidātiem visbiežāk izvirzīja speciālistus un dažādu rangū vadītājus. Tā bija pieņemts.

Es jau 12 gadus strādāju par ciema izpildkomitejas priekšsēdētāju un vienmēr jau pirms vēlēšanām zināju, kas būs ciema padomes deputāti.

Cilvēki no tā visa ir noguruši un, godīgi sakot, zaudējuši arī uzticību deputātiem.

— Jūs esat republikas Augstākās Padomes deputāte. Vai labi pazīstat savus vēlētajus? Vai jums izdodas izpildīt viņu norādījumus? Diemžēl patlaban vēl nereti gadās, ka vēlētajiem savu deputātu, kā saka, nav pat acīs redzējuši...

M. LITAUNECI: — Savu vēlēšanu apgabalu es zinaju, taču tomēr nepietiekami. Nācās ar to iepazīties tuvāk. Maz pazīnu Suvorova kolhoza laudis, tāpēc šajā saimniecībā pabiju vairākas reizes un ar valdes priekšsēdētāja palīdzību visu iepazīnu. Vēlētājus pieņemu ciemu izpildkomitejās. Tā cilvēkiem ērtāk. Pie manis vēlētaji bieži griežas arī pa tālruni. Dažreiz rodas iespaids, ka cilvēks pats zina, kā atrisināt savu problēmu, taču vienalga dzirdēt deputāta apstiprinājumu, just viņa atbalstu. Vai tad tā nav uzticība? Bet uzticība, kā zināms, ir jāattaisno.

Vēlētāji visbiežāk izvirza jautājumus, kas saistīti ar sociālo nodrošināšanu, piemējas dāru aprādi, apgādi ar pārtikas produktiem, kurināmo. Pēdējos divus jautājumus ir grūti risināt. Budama Augstākās Padomes deputāte, varu pamēģināt dabūt, teiksim, kurināmā fondus. Taču — tikai «saviem» vēlētājiem. Bet pārējiem? Kā redzat, arī deputāts ne vienmēr ir spējīgs palīdzēt.

— Ja jau Augstākās Padomes deputāts nevar palīdzēt, ko lai saka par vietējās padomes deputātiem? Taču tieši pie viņiem cilvēki griežas vispirms. Vai valsts varas vietējais orgāns ir spējīgs aizstāvēt savu vēlētāju intereses, sniegt viņiem konkrētu palīdzību?

M. LITAUNECI: — Vietējā padome, lai izpildītu vēlētāju norādījumus, bieži vien nonāk lūdzēja lomā. Ko tā var palīdzēt cilvēkiem? Tehnikas nav, naudas līdzekļu — arī. Izeja ir tikai viena: iet pie ciema faktiskā saimnieka — kolhoza priekšsē-

dētāja vai sovhoza direktora. Bet tas, ja gribēs, palīdzēs, ja nē — atteiks. Un vietējās varas orgānam nav līdzekļu, ne iespēju šo faktisko ciema vadītāju piespiest mainīt savu attieksmi. Atliek tikai sūdzēties...

Nesen Rīgā skatījos teātra izrādi «Ar būdu uz baznīcu». Tur kāda nepieredzējusi, naiva jauna cūkkope ievēlēja pirmoreiz par deputāti. Viņa uzskata, ka jebkuru jautājumu iespējams atrisināt bez grūtībām. Pie kādam tik durvīm viņa nekļauvē! Taču viss — veltīgas pūles. Pazīstama situācija, vai nē?

— Mēs esam pieraduši runāt, ka deputāts ir tautas kalps, bet izpildkomiteja — padomes kalps. Taču dzīvē viss ir otrādi. Vai viegli, teiksim, parastam mehānicistam vai slaucējam tikt uz pieņemšanu izpildkomitejā pie priekšsēdētāja vai cita kāda ierēdņa? Kāpēc viss pie mums notiek otrādi?

M. LITAUNECI: — Man liekas, ka izpildkomitejas un padomes attiecībās varēs daudz ko mainīt tikai tad, ja padomes sastāvā tiks ievēlēti patiešām autoritatīvi cilvēki, kuriem ir savs viedoklis, savi, bieži vien — nestandarta, spriedumi par šodienas aktualitātēm. Vai šie cilvēki nedomādami cels gaisā rokas, kad notiek balsošana un lēmuma pieņemšana? Diezin vai. Iznāk, ka atkal esam atgriezušies pie vēlēšanu sistēmas, kuru, kā minēju, nepieciešams pamatīgi pārkrātot. Tieši vēlēšanu sistēmā visvairāk un visspilgtāk jāizpaužas gan demokrātijai, gan patiesai tautvaldībai. Ceru, ka partijas XIX Vissavienības konference dos atbildes uz daudziem šiem jautājumiem.

— Ja jums būtu izdevība runāt partijas konferencē, ko jūs teiktu mūsu partijas lielajā forumā?

M. LITAUNECI: — Es runātu par deputātu atbildību. Katram deputātam jāzina un jāapzinās, ka viņu gaida nevis paredzētā laika nosēdēšana sesijās, bet gan liels un neatlaidīgs darbs. Diemžēl patlaban vēl daudzi deputāti domā, ka viņu pienākums ir vienīgi kaut kur piedalīties. Un saņemt vēl noteiktas privilēģijas. Deputāta nosaukums — tā nav piebilde amata nosaukumam. Tas vispirms ir atbildīgs pienākums, kurš jāpilda un jāattaisno. Cilvēku, sabiedrības priekšā.

Sarunu pierakstīja
N. ROMANOVICA

JAUNA TRADICIJA

Meistaru svētki

Preiļos pagājušajā svētdienā notika pirmie Meistaru svētki. Tie sākās ar lietišķu sarunu kultūras namā. Amatnieki un rajona vadības pārstāvji apsprieda, kas darāms, lai atdzimtu seno arodu tradīcijas. Par Latvijas Kultūras fonda Amatnieku brālības programmu klātesošos informēja tās priekšsēdētājs Valdis Bernhards.

Apmeklētāji vērtēja Līvānu keramiķu Eleonoras Pastares, Margaritas Teilānes un Lolitas Bečas darbu izstādi, kultūras nama otrajā stāvā ar metālkalumiem reprezentējās līvānietis Eduards Dimants, bet preiļietis Jurijs Romanuks demonstrēja mēbeļu komplektu.

Pilsētas parkā visus vienoja dziesma, mūzika. Spēlēja Preiļu kultūras nama un Zundānu kapelas, dziedāja Zundānu un Preiļu ciemu apvienības «Dailrade» Līvānu iecirkņa un Preiļu siera rūpnīcas folkloras ansambli.

Viesi — Rēzeknes lietišķās mākslas vidusskolas pasniedzējs

Antons Rancāns un viņa audzēknis Pēteris Kjazija un Jānis Lāzāns — iepazīstināja mūs ar koka tēlniecības darbiem.

Preiļu keramiķu Jāzeps Caica, Vladislava Babra, Polikarpa un Jāzeps Cernavsku darinājumiem līdzās bija skatāmi abu «Dailrades» iecirkņu meistaru un Tautas studijas «Dubna», kā arī citu amatnieku izstrādājumi.

Svētku dalībnieki varēja sev iegādāties kādu iepatikušos tautas lietišķās mākslas priekšmetu. Lai šie amatniecības labie darbi jums atgādina pirmos Meistaru svētkus Preiļos, bet pašiem autoriem tos atminā atsaucis Līvānu keramiķu darinātās piemiņas medaļas.

V. RADIS

ATTEĻA (no labas): Latvijas Kultūras fonda Amatnieku brālības priekšsēdētājs Valdis Bernhards uzklauša keramiķa Jāzeps Caica stāstījumu par glazūras noslēpumiem.

J. SILICKA foto

Preiļu rajona Tautas deputātu padomes piektā sesija

Preiļu rajona Tautas deputātu padomes piektā sesija notiks 1988. gada 15. jūnijā rajona izpildkomitejas sēžu zālē, tās darbs sāksies pulksten 11.00.

Sesijā izskatīs šādus jautājumus:

1. Pārtikas programmas izpildes gaita rajonā un uzdevumi, kas jāizpilda, lai

rajona iedzīvotājus labāk apgādātu ar pārtikas produktiem. Referēs deputāts V. Korotkovs.

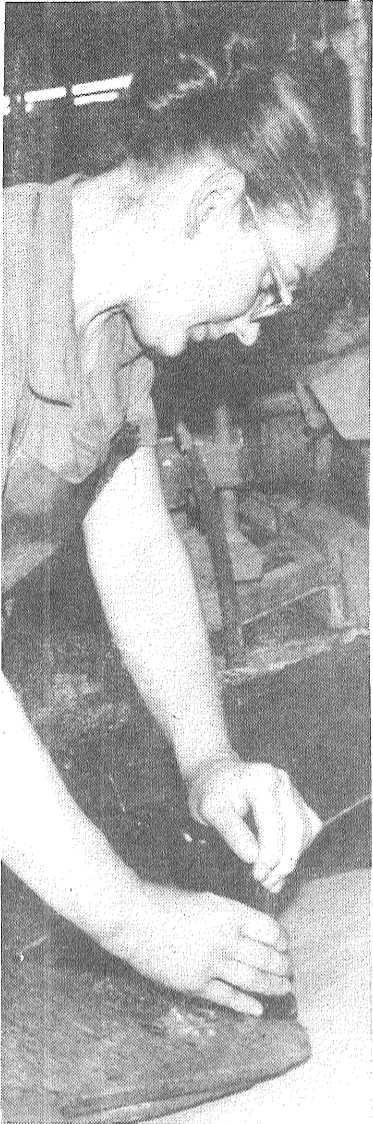
2. Dzīvokļu un komunālās saimniecības labiekārtošanas pastāvīgās komisijas atskaite par savu darbu. Referēs deputāts O. Bubnovskis.

SAGAIĀDOT PSKP XIX VISSAVIENĪBAS KONFERENCI

Livānu stikla fabrikas kolektīvs, gaidot mūsu zemes komunistu forumu, uzņemas paaugstinātas sociālistiskās (saistības — šī pusgada plānu izpildīt pirms termiņa un papildus saražot produkciju par 50 tūkstošiem rubļu. Solījums tiek godam izpildīts — virspilna produkcija jau vērtējama par apmēram pusotra simta tūkstoš rubļiem.

Paraugu biedriem rāda komunisti: (skatīt attēlus no kreisās) stikla izstrādājumu slīpētāja Lidijs Šimkus, šķirnes trauku ražošanas iecirkņa stikla pūtējs Aleksandrs Goldovs un termosu kolbu ražošanas iecirkņa stikla pūtējs Jānis Kalvāns.

J. SILICKA teksts un foto

Latvijas Kultūras fondā

Rajonā nav Latvijas Kultūras fonda nodaļas, tomēr šīs sabiedriskās organizācijas vitālo spēku labi izjūtam. Tās darbība sasilsta pagātni ar nākotni. Jo ceļ un stiprina tagadni, tā vleno kopīgai darbībai, palīdz ieraudzīt sevī un līdzcilvēkos mītošo spēku, tos punktus, kur šis spēks ir visvairāk vajadzīgs.

Cilvēki un organizācijas dod savu ieguldījumu Daugavas, strēlnieku komandiera Jukuma Vācieša un Spīdolas fondos, kā arī atvēlē ziedojumus, kuriem norādīts cits konkrēts mērķis.

Daļu no Meīstaru svētku ienākumiem — 200 rubļu — rajona kultūras nodaļa pārskaitīja Preiļu pils un parka rekonstrukcijai. Arī 27. maijā Rušonas ciema tautas namā notiekošās diskotēkas (vadītājs Juris Lubāns) ienākumus ziedo šim mērķim. Preiļu I. vidusskolas dramatiskais kolektīvs Paula Putniņa lugas «Es savos zābakos» izrādē iegūtos līdzekļus pārskaitīja Jasmuļzas fondā.

Atgādinām, ka jūsu ziedojums tiks izmantots tikai un vienīgi tam mērķim, kāds būs norādīts. Citiem nolūkiem izlietot jūsu naudu Latvijas Kultūras fondam nav tiesību.

V. ROMANOVSKIS

PROBLĒMA GAIDA RISINĀJUMU

MĀJAS iemītnieki visu izstāstīja un labprāt parādīja bojātās vietas. Taču vārdos bija saklausāma gan neticība, gan sašutums, gan rūgta ironija. Sak, vai tad nu korespondente būs tā glābēja. Saubām, protams, ir pamats — jau trīs gadus preiļieši, kuri dzīvo Orlova ielā 8, nesekmīgi cīkstās ar dažādām instancēm: galvenokārt jau ar rajona dažādu iestāžu darbiniekiem, kuriem allaž tiek pārsūtītas ledzīvotāju satraukuma pilnās vēstules.

Sajā divstāvu namā mītošajām divdesmit ģimenēm ir krietni daudz lēmumu būt neapmierinātām. Īsa priekšvēsture. Preiļu remontu un celtniecības pārvalde 1985. gada pavasarī māju kapitāli remontēja. Dzīvokļi kļuva plašāki, tajos bija uzstādītas vannas, ievilkta centrālā apkure. Varētu jautāt: kas gan vēl vajadzīgs, lai ēka, kura būvēta deviņpadsmitā gadsimta vidū, kļūtu par ērtu dzīvojamu namu?

Izrādījās, ka vēlams vēl daudz kas. Pēc dažiem mēnešiem, atbildot uz nama iemītnieku sūdzību, kas bija nosūtīta vienam no republikāniskajiem laikrakstiem, rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks J. Desainis rakstīja: «Par mājas nekvalitatīvu kapitālo remontēšanu pie atbildības saukti remontu un celtniecības pārvaldes galvenais inženieris un šo darbu vadītājs».

Lūk, kā te strādājuši! Un «augļi» ienākas vēl joprojām: savam uzdevumam neņemot vērā klūst ventilācijas caurules (atgādināsim, ka J. Desainis 1986. gada 15. aprīlī rakstiski apsūdzēja, ka minētās caurules tiks atjaunotas līdz tā paša gada 15. maijam); notekcauruļi posmi savienoti tā, ka lietus ūdeni netek uz vēlamo vietu, bet gan šļācas uz ēkas sienas (rezultāts — ēkas otrā stāva līmenī jau ir bojāti sienā iemūrētie kriegēļi); mājas pamatos, kas veidoti no akmeņiem, radušās prāvas plaisas (tajās pat plaukstu var iebāzt). Dzīvokļi ir mitri, tāpēc bērni bieži slimo.

Taču tas vēl nav viss. Triju gadu ilgās sarakstes, varētu teikt, smaguma centrs ir jautājums: kāpēc līdz ar apkures sezonas izbeigšanos uz dzīvokļiem vairs nepadod karsto ūdeni? Katrā atbildē (neatkarīgi no tā, kas to rakstījis) ar apskauzamu neatlaidību tiek atkārtots viens un tas pats skaidrojums: karstā ūdens padeves pašreiz esošā shēma nenodrošina ūdens apgādes vajadzīgos parametrus, tāpēc tā

funkcionē tikai apkures sezonas laikā... jautājums tiks atrisināts, kad dzīvojamo masīvu pieslēgs siera rūpnīcas katlu mājai... pamatojoties uz iepriekšminēto, jūsu lūgumu nav iespējams apmierināt... Un tā tālāk.

Taču «sūdzmaņu bars» (tā atļāvās sacīt viens biedrs) neapklusā. Lietā lika nopietnus apsvērumus: kāpēc «Lauktechnikas»

Nepieciešama konkrēta rīcība

rajona apvienība savām mājām karsto ūdeni padod vismaz trīs reizes nedēļā, bet dzīvokļu saimniecības pārvalde, kas ir mājas Orlova ielā 8 saimnieks, to nedara? Pie tam — ūdens plevads iet pavisam tuvu garām mājai...

Ar šo «kāpēc?» es devos uz rajona instancēm.

Rajona dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienības galvenais inženieris S. Makovejskis:

— Tehnisko palīdzību mēs apsolām. Ūdens pievadcauruļi ierīkosim. Jau jūnijā. Taču ar to vien lieta nebeidzas. Ja pieslēgsimies pie lauktehniku katlu mājas, tad vajadzēs dot savu daļu kurināmā. Taču te rodas grūtības — šogad mūsu pieprasījums pēc kurināmā tika apmierināts tikai par 75 procentiem, iespējams, ka lauktehnikai ir bagātāki...

«Lauktechnikas» rajona apvienības pārvaldnieks S. Nestereņoks:

— Mūsu katlu mājas jauda ļauj padot karsto ūdeni arī namam Orlova ielā 8. Taču kurināmā maz: pieprasījām 1100 tonnu, bet mums piešķīra tikai 632 tonnas.

...Vai loks noslēdzies? Taču taisnība ir tiem, kuri apgalvo, ka jebkurā situācijā var atrast kādu risinājumu. To apstiprināja J. Desainis:

— Ja jau rajona dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienība apņemas māju

pieslēgt trasei, tad arī tonnas 5 — 6 kurināmā atradīsies (domāju, ka karstā ūdens padevei vairāk nevajadzēs). Es pats personīgi parūpēšos, lai vajadzīgais kurināmā tiktu piegādāts lauktehniku katlu mājai. Personīgi kontrolēšu, kā namā izdara vajadzīgo remontu.

Vienlaikus gribu piebilst, ka runām par minētās mājas it kā nodošanu tā sauktajā pagaidu izmitināšanas fondā nav pamata. Pilsētā ir vēl sliktākas kvalitātes dzīvokļi. Un, kā zinām, jaunu namu celtniecība nenotiek tik ātri, kā mēs vēlamies. Tāpēc namā Orlova ielā 8 būs vien jāievieš vajadzīgā kārtība. Jāstrādā mums visiem. Ceru, ka ledzīvotāji (īpaši jau vīrieši) vajadzības gadījumā neatteiks palīdzību komunālajam dienestam.

... Kā redzat, atbilde beidzot ir rasta. Taču mieru nedod vien doma: kāpēc, lai ierīkotu dažus metrus garu cauruļvadu un sagādātu nelielu daudzumu kurināmā, bija jāveic garš ceļš — triju gadu garumā; kāpēc bija jāsakrāj vesels sējums neauglīgās sarakstes dokumentu? Kad mēs iemācīsimies cilvēkiem palīdzēt, kad beigsim atrakstīšanās praksi? Kad iemanīsimies pārvarēt tā sauktās resoru barjeras? Pēdējais jautājums nav tikai formas pēc. Lauktehniku dzīvojamā namu rajonā ir viens nams (Mehānizatoru ielā 6), kuram arī vasarā nepievada karsto ūdeni. Tiesa, šī ēka pieder pilsētas izpildkomitejai. Nu ko — vai gaidīsim no šī nama ledzīvotājiem kārtējo sūdzību straumi?

Nedrīkstam noklusēt vienu būtisku faktoru, proti, cilvēki raksta avīzēm, pat Latvijas KP Centrālajai Komitejai, iet pie partijas rajona komitejas sekretāriem. Visur, bet ne pie saimnieciskajiem vadītājiem, kuru pārziņā ir pilsētas dzīvokļu un komunālais dienests. Kāpēc? Netic... Taču šī neticība neradās šodien vai vakar.

Atzīsim, ka situāciju uzlabot nav viegli. Bet tas ir jādara. Viens no visdrošākajiem ceļiem ir šāds: konkrēta cilvēka lūgumam atbildēt nevis ar papīra sūtījumu, bet gan ar reālu darbošanos. Kā redzam — mēs nesam tik bezpalīdzīgi.

I. KOROĻOVA

VEDOKĻIS

Sūdzības... Kāds labums no tām?

Darbs ar darbaļaužu vēstulēm un iesniegumiem ir viens no svarīgākajiem partijas orgānu darbības virzieniem. Cilvēki, griežoties pie augstākstāvošiem orgāniem, izteic priekšlikumus par ražošanas tālāku attīstību, darba un sadzīves apstākļu uzlabošanu utt. Parasti šāda satura vēstule, pienāk no kolektīviem, kur morāli psiholoģiskais klimats atbilst sociālistiskās sadzīves normām, tas ir — nav augsnes, kur zelt neapmierinātībai, un līdz ar to — nav arī sūdzību. Un otrādi. Tur, kur rūpes par cilvēkiem nav cieņā, kur bezjūtīgi un birokrātiski izturas pret viņu pamatotajiem lūgumiem, kur nepilda dotos solījumus, morāli psiholoģiskā atmosfēra ir saasināta. Cilvēki ir spiesti griezties augstākstāvošās instancēs, izdarīt tālus braucienus, cīnoties par savu lūgumu apmierināšanu. Mānīšanās, pierakstījumi, vajāšana par kritiku arī rada vēstuli un sūdzību plūsmu uz augstākstāvošiem orgāniem.

Taču — vai vienmēr un par visiem jautājumiem nepieciešams rakstīt «uz augšu»? Vai tikai partijas rajona komiteja var palīdzēt cilvēkam apstrādāt piemājas dārziņu vai sagatavot malku? Vai tad tas nav saimniecisko vadītāju, padomju orgānu tiešs pienākums? Lai risinātu, piemēram, jautājumu, kas saistīts ar lauksaimniecisko ražošanu, mums taču ir rajona agrorūpnieciskā apvienība, kurā darbojas savs juridiskais dienests, un kura strādā ciešā kontaktā ar kolhoziem un padomju saimniecībām.

Sūdzību sūtīšana istajam adresātam palielina to efektivitāti un paātrina izskatīšanas gaitu. Tas jāatceras katram cilvēkam, kurš ņem rokā papīru un rakstāmo.

Mums visiem, arī partijas darbiniekiem, jāatceras V. I. Leņina vārdi, ka nepieciešams obligāti iemācīt ledzīvotājiem apziņas: lietišķām sūdzībām ir nopietna nozīme un tās noved pie nopietniem rezultātiem. Diemžēl gadās arī cita rakstura vēstules, kuru rakstītāji cīnās nevis par trūkumu novēršanu, bet gan

tādā veidā cer atriebties, nokārtot ar kādu personisko rēķinu, nomelnot līdzcilvēkus. Šo vēstulu izskatīšanai tiek izveidotas komisijas, daudzas cilvēkus atrauj no tiešo pienākumu veikšanas, kolektīva veidojas neveselīga situācija.

Minēsim konkrētu piemēru. Šī gada 11. maijā partijas rajona komiteja saņēma kolhoza «Rīts» mehanizatora J. Grāvera iesniegumu, kurā viņš ziņoja, ka esot nepareizi sodīts. Komisijai triju cilvēku sastāvā nācās ziedot pus dienas, lai visu noskaidrotu un mēģinātu mehanizatoru pārliecināt, ka nekāda netaisnība pret viņu nav pieļauta. Vai tad tas nav pārkāpums — pavasara sējas laikā trīs dienas bez administrācijas atļaujas neiet darbā, aizbildinoties, ka salūzis traktors. Diemžēl mūsu pūles izrādījās veltīgas...

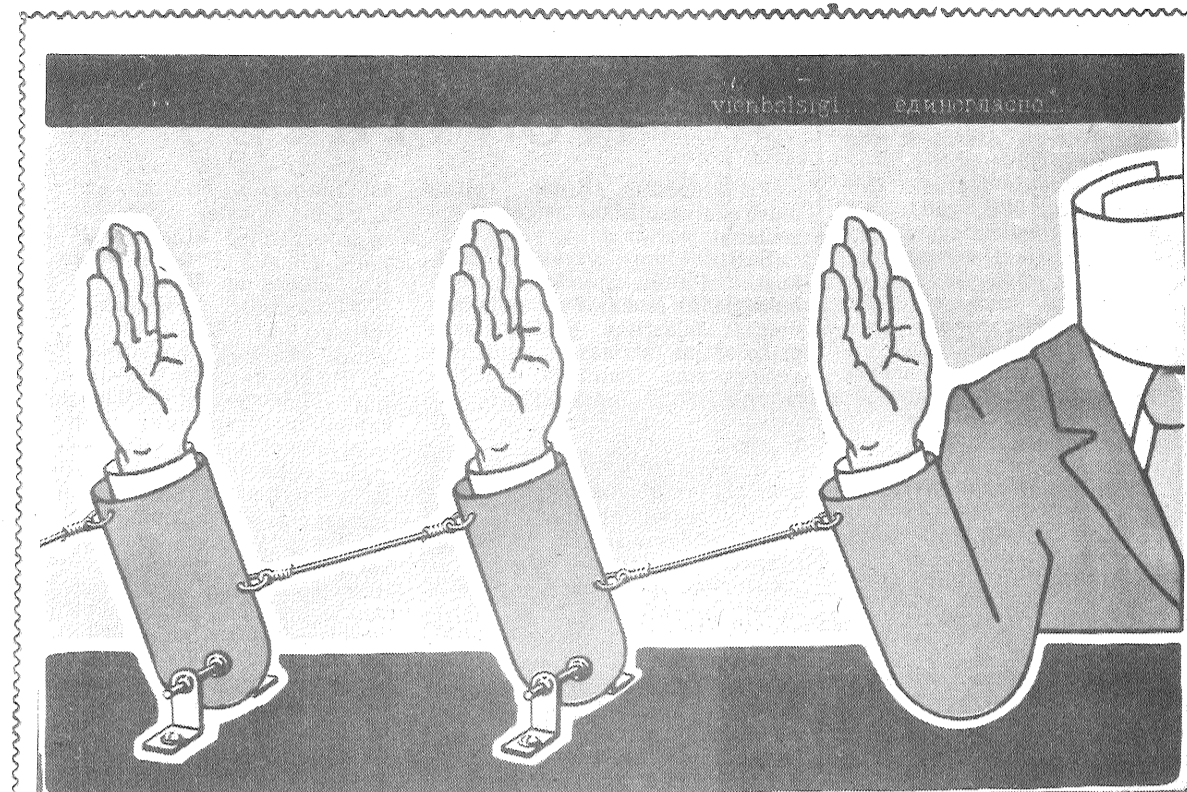
Šī gada 19. aprīlī saņēmām vēstuli, kurā bija rakstīts, ka Preiļu ciema ledzīvotāja G. 1987. gada oktobrī esot «savākusī» tādu lopbarības sakņu daudzumu, kādu piemājas dārzā nemaz nevarot izaudzēt. Te rodas divi jautājumi. Pirmais: «Kāpēc vēstule adresēta partijas rajona komitejai nevis milicijai?». Otrs jautājums: «Kāpēc vēstule uzrakstīta tikai šī gada aprīlī?». Atbildēt uz šiem jautājumiem nav iespējams, jo no desmit parakstiem puse uzrakstīta nesalasāmā rokkrastā, bet noskaidrot pārējos rakstītājus tikai pēc uzvārdiem arī nav iespējams.

Gribas atgādināt, ka kopš 1988. gada 2. februāra stājies spēkā likums, saskaņā ar kuru katrs rakstisks iesniegums jebkurai instancē autoram obligāti ir jāparaksta, norādot savu uzvārdu, vārdu un tēva vārdu, kā arī dzīves, darba vai mācību vietu. Vēstules un sūdzības, kurās šo ziņu nav, tiek uzskatītas par anonīmām, un tās neizskata.

V. JAKOVĻEVS,

Latvijas KP rajona komitejas instruktors

Mākslinieks Pēteris Cīvils — «Vienbalsīgi...». Izdevniecības «Avots» plakāts.
M. BERSONA fotoreprodukcija (LATINFORM)

Kauss palika Preiļos

Par Preiļu rajona dāvāto kausu šahā sacentās Balvu, Ludzas, Krāslavas rajonu un sacensību organizatoru komandas. Turnīrs notika rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas zālē.

Cīņas pie šaha galdiem bija spraigas un interesantas. Tikai jāpiebilst, ka sacensību saimnieki nebija diez cik «viesmīlīgi», jo jau ceturto gadu pēc kārtas kausu paturēja savā īpašumā. Komandā spēlēja Vladimirs Oleksejenko, Visvaldis Gercāns, Leonīds Filipovs, Valērija Skrimble. Otrajā vietā ierindojās Balvu rajona, trešajā — Krāslavas rajona komanda.

Pirmās trīs komandas saņēma

sporta biedrības «Daugava» diplomus. Tos saņēma arī katrs sacensību dalībnieks, bet pirmo vietu ieguvēji pie katra galdiņa — medaļas. Pie 1. galdiņa uzvarēja Ādolfs Saīda no Balviem,

SPORTS

pie 2. galdiņa — Antons Cimoško no Krāslavas, pie 3. galdiņa — Vladimirs Oleksejenko un pie 4. galdiņa — Valērija Skrimble. Pārsteiguma balva — arī visjaunākajai šahistei. Tā tika krāslavietei Oļītai Cimoško.

Interesanti, ka pie visiem četriem galdiņiem 3. vietas izcīnīja Ludzas rajona šahisti —

Valdis Anspoks, Valdis Naglis, Vilmārs Korzāns un Velta Drule. Otrajās vietās — mūsu rajona šahisti Leonīds Filipovs, Visvaldis Gercāns, krāslavietis Vladislavs Romulis un Terēza Sprukule no Balvu rajona.

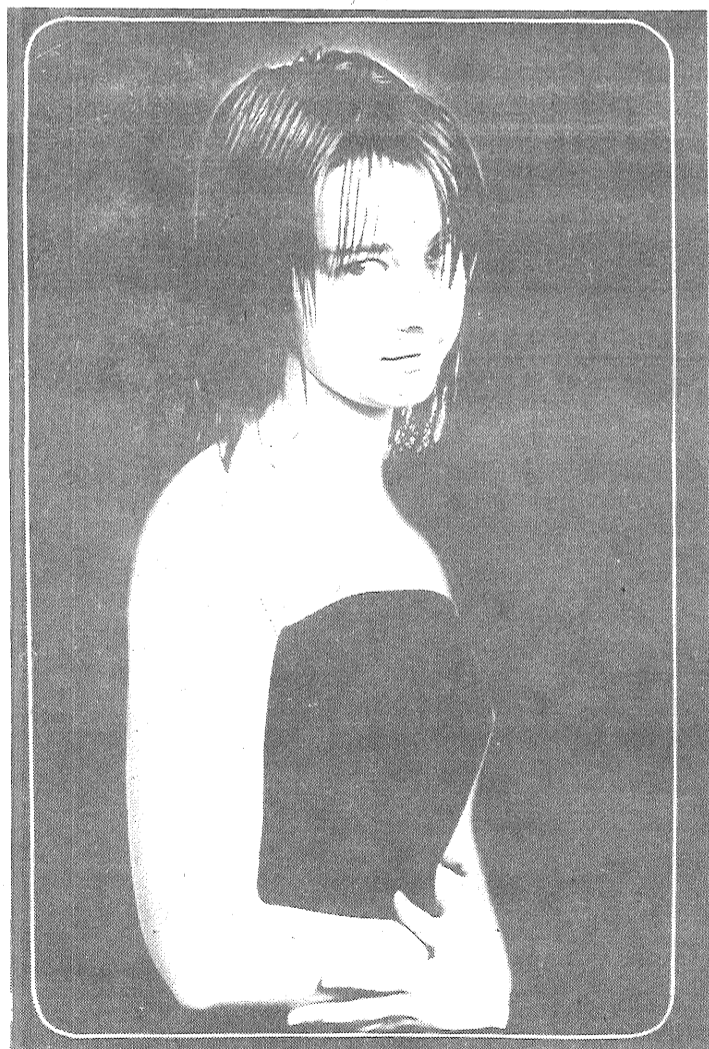
Sacensību noslēgumā notika ātrspēles turnīrs, kurā uzvarēja Vladimirs Oleksejenko.

Draudzības vakarā sportisti apmainījās domām par šaha sekiju darbu.

V. SKRIMBLE

Redaktora v. P. PIZELIS

Sasniegt fotomeistarības zenītu jums palīdzēs „ZENĪTS ET“!

Augstvērtīga mazformāta spoguļkamera par mērenu cenu.

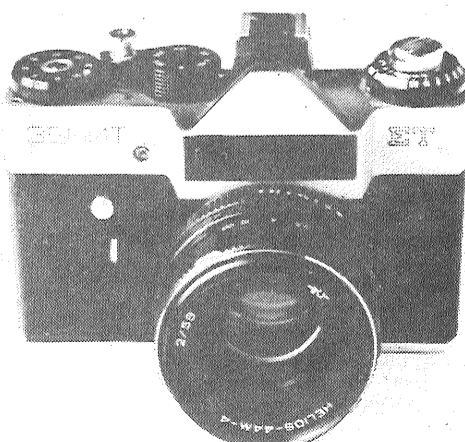
- ◆ Iebūvēts eksponometrs,
- ◆ uzlabots spraugslēdzis,
- ◆ teicama optika.

Cena ar objektīvu «Industar 50-2» — 77 rbļ., ar objektīvu «Helios 44M» — 135 rbļ.

V. Kačura foto. Vissavienības konkursa diploms.

Aparāta numurs 81012246.

CRKO «RASSVET»
LATVIJAS REKLĀMAS
AGENTŪRA

TV VIĻŅA

28. maijs. 9.00 — Zīnas. 9.15 — Ainas no baleta. 9.25 — Civilā aizsardzība. 10.00 — TV — skolēniem. 10.30 — Koncerts. 11.25 — Lietuvas PSR starptautiskajā arēnā. 12.00 — Nedēļas panorāma. 12.25 — Reklāma. 12.45 — Draudzības tīli. 13.40 — Dokumentālā filma. 14.00 — Sodien — Robežsargu diena. 14.15 — No kultūras vēstures. 15.00 — Ganību sezonas pirmās dienas. 16.00 — No kultūras vēstures. 16.30 — Jaunatnes ekrāns. 17.30 — Folkloras panorāma. 18.00 — Zīnas. 18.10 — Multiplikācijas filma. 18.30 — Padomju dziesmu antoloģija. 18.25 — Pateiņu orķestra koncerts. 19.00 —

Estrādes orbitā. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — Dienas ziņas (krievu val.) 20.35 — «Labu nakti, mazuli!» 21.00 — «Laiks». 22.10 — Mākslas filma «Radi». 23.45 — Zīnas. 23.55 — Mākslas filmas «Gadsimta kontrasts» 2. sērija. 29. maijs. 9.00 — Zīnas. 9.15 — Svētdienas rītā. 11.15 — Dokumentu unikācija un standartizācija. 11.45 — Dokumentālās filmas. 12.25 — Reklāma. 12.30 — Svētdienas muzika. 13.30 — Televīzijas tīls «Viņa — Minska». 14.35 — Multiplikācijas filmas. 15.00 — Koncerts. 17.00 — Dokumentālā filma. 17.30 — Zīnas. 17.45 — Dzejas pavasaris-88. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — Dienas ziņas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Futbols. «Zaigājis» — «Dinamo» (Kijevas). 23.15 — Zīnas.

Kur man mācīties?

FR. ROZIŅA MALTAS SOVHOZTEHNIKUMS

uzņem audzēkņus mācībām zootehnikas, lauksaimniecības mehānizācijas, lauksaimniecības un civilās celtniecības specialitātēs. Tehnikumu beigušie iegūst zootehnikā, tehnikā mehānikā vai tehnikā celtnieka kvalifikāciju ar tiesībām iestāties augstskolā.

Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Pirmajos kursos uzņem jauniešus un jaunietes ar astoņgadīgās skolas izglītību, bet otrajos kursos mācību grupu papildināšanai — ar vidusskolas izglītību.

Mācību ilgums zootehnikas specialitātē — 3 gadi 7 mēneši, lauksaimniecības un civilās celtniecības specialitātē — 3 gadi un 6 mēneši, bet lauksaimniecības mehānizācijas specialitātē — 3 gadi un 10 mēneši.

Mācību laikā audzēkņi iegūst papildu profesijas: mehānizētās slaukšanas meistara, III klases traktorista mašīnista, III kategorijas konstrukciju montētāja, II kategorijas apmetēja, galdnieka, mūrnieka, B un C kategorijas autovadītāja tiesības.

Audzēkņi, kas sekmīgi mācās, saņem 30 rbļ. stipendiju mēnesī, teicamnieki — par 50 procentiem vairāk, bet tie, kas mācās uz labi un teicami un aktīvi

pledzās sabiedriskajā darbā — par 25 procentiem lielāku stipendiju. Audzēkņi, kurus mācīties komandējušas organizācijas, saņem par 30 procentiem lielāku stipendiju.

Tehnikumā ir kopmītnes un ēdnīca.

Visās specialitātēs, tehnikumā uzņem bez iestājpārbaudījumiem.

Dokumentus pieņem līdz 9. jūlijam.

Jāiesniedz šādi dokumenti: iesniegums, dokuments par izglītību (oriģināls).

Izziņa par veselības stāvokli (086/y veidlapa).

5 fotokartīnas (3x4 cm).

Izraksts no darba grāmatīnas (ja ir praktiskā darba stāžs).

darbavietas komandējums (personām, kuras mācīties uz tehnikumu komandē organizācija).

pase, dzimšanas apliecība, karaklausības apliecība (jāuzrāda).

Mācību sākums 1. septembrī.

Satiksmē ar autobusu: Rēzekne — Glužneva — Malta vai Rēzekne — Vertukšņa — Maltas sovhoztehnikums.

Adrese: Rēzeknes rajons, pasta nodaļa Lūznava, Fr. Roziņa Maltas sovhoztehnikums, pasta indekss 228113.

Telefoni: Lūznava 45314, 45481.

Administrācija

STABULNIEKU CIEMA

MIRUSO ATCERES DIENA

19. jūnijā
Saliešu kapos plkst. 10.00.
Pastaru kapos plkst. 12.00.
Balckaru kapos plkst. 13.00.
Krišobu kapos plkst. 15.00.
Trūpīšu kapos plkst. 16.00.
Saunas—Vulānu kapos plkst. 18.00.

Nu vakars,
Augu dienu strādāts, steigts,
Kad atskatās, tik daudz vēl
nepabeigts,
Par īsu mūžs, par īsu darba
dienu.

(P. Sils)

Izsakām dziļu līdzjūtību Eriņu ģimenei sakarā ar DELA Aivara tragisko nāvi.

1. iecirkņa kolektīvs

Nespēdami mazināt sāpju smagumu, bēdas esam kopā ar Jāni Ivanānu, MAMINU izvadot kapu kalnā.

Klases biedri un audzinātāja

Pagurst rokas, pagurst kājas,
Visu mužu slaigājot.
Lēni nolīkst sirmā galva,
Mūža miegā aizmiegot.

(T. dz.)

Izsakām līdzjūtību Jānim Kalvānam, BRĀLI Izidoru smiltājā izvadot.

Oškalna kolhoza kolektīvs

Izsakām līdzjūtību JĀŅA MĪKELA d. VILCĀNA, tuviniekiem, viņu pēdējā gaitā pavadot.
Kolhoza «Rīts» kolektīvs

Vēl gribējās dzīvot un būt,
Bet piepeši nakts, un saule jau zūd.

(M. Kempe)

Izsakām dziļu līdzjūtību Natālijai Rubenei, no MĀSAS Olgas uz mūžu atvadoties.

Plivdu fermas kolektīvs

IEVERĪBĀ!

Preiļu paterētāju biedrības tirdzniecības pakalpojumu birojs ceturtdienās, trešdienās, ceturtdienās no plkst. 9.00 līdz 18.00 (pusdienas pārtraukums no plkst. 13.00 līdz 14.00) no Preiļu rajona iedzīvotājiem pieņem novecojušu marku televizorus un radiouztvērējus. Par nodotu novecojušas markas televizoru vai radiouztvērēju tiek izsniegts talons jauna televizora vai radio legādei. Šis talons ir derīgs trīs mēnešus. Pērkot jaunu televizoru vai radiouztvērēju, jums mantas cenu pazeminās par tik, cik lielā vērtībā bija nocenots nodotais televizors vai radiouztvērējs. Minētās preces pērkot uz kredīta, no to vērtības atskaita nodoto mantu vērtību, un pircējam nav arī jāmaksā sākotnējā iemaksa, kas ir 25 procenti preces vērtības.

Tirdzniecības pakalpojumu biroja adrese: PREIĻOS, KRĀSLAVAS IELA 1 (universālveikala 1. stāvā).

Administrācija

MAINA vienistabas dzīvokli Ogrē pret divstāvu dzīvokli Preiļos. Tālrunis 23208.

Piekļustiet, piekļustiet, Latgales vēji,
Pēdējā gaitā sapņi un jaunība
iet,
Grūti ir aiziet, ai, draugi, ticlet,
cik grūti,
Ja ar tūkstošu balsīm dzīve
pie sevis vēl sauc.

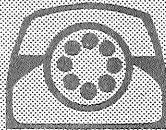
(J. Silazars)

Skumju brīdī esam kopā ar Eriņu ģimeni DELA Aivara tragiskās nāves gadījumā.

Kolhoza «Sīlukalns» valde un arodkomiteja

Laikraksts «Lenina Karogs» iznāk ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Lenina Karogs» («Ленинское знамя») Газета Преиļского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Преиļи, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. Горького, 103.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.
TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrārūnietieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21755, partijas dzīves, skolu un vēstulju nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 21985, gramatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 14347 eks. (latv. v. 10191 eks., krievu val. 4156 eks.).
1 nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums.
Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Vaļkas ielā 1.
Indekss 66169.
Pas. 929.